

ZAHARIA

Introducere

„Profeția lui Zaharia este de mare preț pentru creștin, datorită accentului de o unică factură mesianică și desfășurării panoramice a evenimentelor legate de prima și în special de a doua venire a lui Cristos și de restaurarea națiunii Israel, ce va urma în timpul Mileniului ca o consecință a venirii Sale.“

–Merrill F. Unger

I. Locul unic în Canon

Geneza, Psalmii și Isaia sunt cele mai citate cărți din NT, ceea ce nu ne surprinde, având în vedere dimensiunea și conținutul lor de o crucială importanță. Cei mai mulți oameni vor fi însă uimiți să afle că Zaharia, cu doar paisprezece capitole, este citată de circa patruzeci de ori în NT. Fără îndoială lucrul acesta se datorează în special conținutului mesianic al cărții – neîndoios ea fiind cea mai cristo-centrică dintre scrierile Profetilor Minori.

Fascinantele vedenii de un symbolism cuceritor pe care le prezintă Zaharia în cartea sa, plus mesajele și revelațiile sale – iată tot atâtea elemente care sporesc importanța și interesul acestei cărți post-exilice.

II. Paternitatea

Există circa treizeci de bărbați în VT numiți Zaharia (care înseamnă „Iehova își aduce aminte“), același nume transcris în greaca NT sub forma Zacharias iar în engleză Zachary (și, desigur, în românește „Zaharia“, n.tr.).

Acest profet și preot s-a născut probabil în Babilon, în timpul exilului. Neemia menționează sosirea sa la Ierusalim (12:4, 16) iar Ezra amintește slujba sa (5:1; 6:14). Zaharia a preluat scurta slujbă publică a seniorului Hagai, de a încuraja rămășița.

Zaharia a avut o lucrare îndelungată și și-a redactat capitolele 9-14 probabil mult mai târziu decât secțiunile date.

III. Data

Zaharia și-a început profețiile în anul 520 î.Cr., același an în care a slujit Hagai, dar a continuat timp de cel puțin trei ani.

IV. Fondul și tema

Zaharia a fost fiul lui Berechiah. Asemenea lui Hagai, el a fost profet pentru locuitorii lui Iuda care au revenit în patrie după captivitate. El i s-a alăturat lui Hagai în a-i încuraja să rezidească templul (Ezra 5:1). Profeția lui Zaharia a început la jumătatea distanței dintre mesajul al doilea și al treilea al lui Hagai.

În cadrul a opt vedenii, folosind un limbaj simbolic, el a prezis prăbușirea puterilor mondiale ale Neamurilor; judecarea evreilor apostazi din pricina respingerii de către aceștia a lui Cristos; curățirea, restaurarea și gloria rămășiței; și viitoarea prosperitate a Ierusalimului. Primele cinci vedenii sunt mesaje de har; ultimele trei – de judecată.

Remarcabilele profeții ale lui Zaharia privitoare la Mesia prezic intrarea Sa în Ierusalim (9:9); trădarea Sa pentru treizeci de arginți (11:12, 13); moartea Sa, sub forma Păstorului lovit (13:7); venirea Sa din nou pe Muntele Măslinilor (14:4); și domnia Sa de o mie de ani ca Mare Preot și Rege (14:9).

Deși multe din profeții au avut deja o aplicație sau împlinire parțială în timpul lui Zaharia, multe urmează să se împlinească în viitor.

SCHIȚA

- I. ÎNDEMNUL LA POCĂINȚĂ ȘI ASCULTARE ȘI AVERTISMENTUL DE A ÎNVĂȚA DIN GREȘELILE STRĂMOȘILOR LOR (1:1-6)
- II. SERII DE CÂTE OPT VEDENII, MENITE SĂ-I ÎNCURAJEZE PE OAMENI SĂ REZIDEASCĂ TEMPLUL (1:7-6:8)
 - A. Omul călare pe calul roșu (1:7-17)
 - B. Patru coarne și patru meșteri (1:18-21)
 - C. Omul cu funia de măsurat (cap. 2)
 - D. Marele Preot Iosua (cap. 3)
 - E. Sfeșnicul de aur și cei doi măslini (cap. 4)
 - F. Sulul zburător (5:1-4)
 - G. Femeia din coș (5:5-11)
 - H. Cele patru care (6:1-8)
- III. IOSUA ÎNCORONAT CA MARE PREOT (6:9-15)
- IV. EVREII DE LA BETEL SE INTERESEAZĂ CU PRIVIRE LA CONTINUAREA POSTULUI (cap. 7, 8)
 - A. Întrebarea referitoare la post (7:1-3)
 - B. Primul mesaj (7:4-7)
 - C. Al doilea mesaj (7:8-14)
 - D. Al treilea mesaj (8:1-17)
 - E. Al patrulea mesaj (8:18-23)
- V. PRIMUL ORACOL SAU PRIMA POVARĂ, SUBLINIIND PRIMA VENIRE A LUI MESIA (cap. 9-11)
 - A. Națiunile neevreiești vor fi judecate (9:1-8)
 - B. Prima venire a lui Mesia în Sion (9:9)
 - C. Dezarmarea și pacea universală de la a doua venire a lui Cristos (9:10)
 - D. Întoarcerea la Ierusalim a captivilor din exil (9:14-17)
 - E. Triumful întregului Israel asupra Greciei (9:13)
 - F. Intervenția lui Iehova pentru a-Și ocroti poporul (9:14-17)
 - G. Oamenii sunt îndemnați să ceară ploaia de la Domnul, nu de la idoli (10:1, 2)
 - H. Dumnezeu fi va pedepsi pe liderii lui Iuda, Îl va ridica pe Mesia și va da izbândă poporului Său (10:3-5)
 - I. Israel și Iuda vor fi strânse la un loc și restaurate (10:6-12)
 - J. Dregătorii neloyalii vor fi pedepsiți (11:1-3)
 - K. Mesia devine adevăratul păstor al turmei (11:4-8a)
 - L. Mesia este respins de către poporul Său (11:8b-14)

M. Dumnezeu îi dă pe mâna păstorului idolesc (Anticrist) (11:15-17)

V. AL DOILEA ORACOL SAU A DOUA POVARĂ, SUBLINIIND A DOUA VENIRE A LUI MESIA (cap. 12-14)

- A. Ierusalimul va fi o sursă de neazuri pentru națiuni (12:1-3)
- B. Domnul îi va nimici pe dușmanii lui Iuda (12:4)
- C. Evreii vor recunoaște pe Dumnezeu ca sursă a tăriei lor (12:5)
- D. Locuitorii din teritoriile mai îndepărtate din Iuda își vor devora dușmanii și vor fi primii care se vor bucura de izbândă (12:6-9)
- E. Națiunea va jeli din pricina faptului că L-a respins pe Mesia (12:10-14)
- F. Se va asigura o modalitate pentru curățirea de păcat (13:1)
- G. Idolii și profeții falși vor fi alungați (13:2-6)
- H. Mesia va fi înjunghiat iar Israelul împrăștiat (13:7)
- I. O rămășiță a națiunii se va întoarce la Domnul (13:8, 9)
- J. Neamurile se vor strânge împotriva Ierusalimului (14:1, 2)
- K. Domnul însuși va interveni (14:3-5)
- L. Schimbări cosmice legate de climă și iluminat (14:6, 7)
- M. Râul de apă vie (14:8)
- N. Cristos va domni ca Rege (14:9)
- O. Schimbările de ordin geografic ce vor avea loc în țară (14:10)
- P. Ierusalimul va fi locuit, în siguranță (14:11)
- Q. Plaga și panica îi vor afecta pe dușmanii neevrei (14:12-15)
- R. Supraviețuitorii dintre Neamuri se vor închina la Ierusalim, în caz contrar fiind pasibili de plagă (14:16-19)
- S. Chiar și ustensilele și obiectele obișnuite vor fi sacre, închinat Domnului, iar negustorii nu vor mai face negoț în Casa Domnului (14:20-21)

Comentariu

I. ÎNDEMNUL LA POCĂINȚĂ ȘI ASCULTARE ȘI AVERTISMENTUL DE A ÎNVĂȚA DIN GREȘELILE STRĂMOȘILOR (1:1-6)

Primele șase versete au caracter introductiv. Ele transmit un mesaj din partea Domnului prin Zaharia, fiul lui Berechiasă către israeliți, îndemnându-i să se întoarcă la Domnul. Versetul 3 atinge nota definitorie pentru întreaga carte: „Așa vorbește Domnul oștirilor: «Întoarceți-vă la Mine,» zice Domnul oștirilor, «și Mă voi întoarce și Eu la voi,» zice Domnul oști-

rilor.“ El îi îndeamnă pe israeliți să învețe din greșelile părinților lor, care au refuzat să asculte de prorocii de mai înainte, ca Isaia, Ieremia și Osea. În consecință, a venit judecata peste ei, exact așa cum îi avertizase Domnul. Abia atunci și-au dat ei seama că Domnul Se ocupa de ei din pricina căilor lor cele rele.

II. SERII DE CÂTE OPT VEDENII, MENITE SĂ-I ÎNCURAJEZE PE OAMENI SĂ REZIDEASCĂ TEMPLUL (1:7-6:8)

Zaharia își începe cartea cu o panoramă

profetică a perioadei de timp cuprinsă între vremea sa și Împărăția Milenară.

A. Omul călare pe calul roșu (1:7-17)

Semnificația: Dumnezeu nu-și găsește plăcerea în Neamuri, care se odihnesc, în timp ce poporul Său suferă. El va pedepsi neamurile și-și va restaura poporul.

1:7-11 În versetul 7, profetul începe seria sa de opt vedenii.

În prima vedenie, este înfățișat Domnul (**omul... călare pe un cal roșu** – a se compara cu **Îngerul Domnului** din versetul 11), împreună cu agenții Săi (probabil îngeri), care patrulează **pământul călare pe cai roșii, murgi și albi. Mirții din umbrar** sau din depresiune reprezintă Israelul subjugat de Neamuri. Când profetul întreabă care e semnificația călăreților, un **înger** tălmăcitor promite că va explica, dar Domnul (**omul care stătea între mirți**) răspunde că datoria lor era să patruleze **pământul**. Patrulele îi raportează Domnului **că tot pământul este în pace și liniștit** – asta însemnând probabil că națiunile neevreiești, în special Babilonul, se relaxează, în timp ce poporul lui Dumnezeu este asuprit.

1:12-17 **Îngerul Domnului** mijlocește pe lângă **Domnul oștirilor** în favoarea **Ierusalimului** și Iudei, care au zăcut în paragină timp de **șaptezeci de ani**. Primind un răspuns încurajator, îngerul tălmăcitor îi spune profetului să vestească faptul că Dumnezeu va interveni în favoarea poporului Său. **Națiunile** L-au supărat pe Dumnezeu prin cruzimea cu care s-au purtat față de Iuda. Dumnezeu Se va întoarce în **Ierusalim** iar templul va fi rezidit. **Funia de măsurat** se referă aici la lucrările de reconstrucție, pe când la 2 Regi 21:13 ea semnifică nimicirea... Profetul are datoria să le spună oamenilor că va da propășire cetăților lui Iuda, va **mângâia Sionul și va alege iarăși Ierusalimul**.

B. Patru coarne și patru meșteri (1:18-21)

Semnificația: Distrugerea a patru imperii mondiale.

Împlinirea deplină a acestei a doua

vedenii este încă în viitor. Cele patru **coarne** sunt identificate drept patru națiuni care au împrăștiat pe Iuda, pe Israel și Ierusalimul – cu alte cuvinte, cele patru mari imperii mondiale: Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma.¹ Nu se precizează identitatea celor **patru meșteri** (în ediția Cornilescu: **f[i]erari**, n.tr.), dar ei sunt, evident, agenți de care Se folosește Dumnezeu pentru a distruge puterile mondiale ale Neamurilor care au împrăștiat-o pe Iuda. G. Coleman Luck explică:

Ce sunt acești patru agenți ai lui Dumnezeu? Una din variantele propuse afirmă că ar putea reprezenta cele patru judecăți ale lui Dumnezeu menționate la Ezechiel 14:21 și Apocalipsa 6:1-8, respectiv: războiul, foametea, animalele sălbatice și ciuma. O altă variantă, care pare mai verosimilă, susține că ei reprezintă patru puteri succesive ce răstoarnă cele patru imperii înfățișate în vedenia anterioară: adică Medo-Persia a răsturnat Babilonul, Grecia a răsturnat Medo-Persia, Roma a răsturnat Grecia iar Imperiul Roman Reînviat din zilele de pe urmă va fi răsturnat de marea împărăție Mesianică. Cu siguranță ni se prezintă adevărul general conform căruia toate puterile malefice ce se ridică împotriva poporului lui Dumnezeu vor fi, în cele din urmă, răsturnate și judecate.²

C. Omul cu funia de măsurat (cap. 2)

Semnificația: Viitoarea prosperitate, sporul demografic și siguranța de care se va bucura Ierusalimul.

2:1-5 A treia vedenie ne dezvăluie un om cu o funie de măsurat. Când profetul l-a întrebat unde se duce, el a răspuns că se duce să măsoare amplasamentul Ierusalimului, adică locul în care va fi rezidită cetatea. Îngerul tălmăcitor s-a întâlnit cu un alt înger, care i-a spus să-l asigure pe tânăr (fie Zaharia, fie omul cu funia de măsurat) că **Ierusalim** va cunoaște totuși o explozie demografică (dacă putem să ne exprimăm așa, în termeni moderni, n.tr.) și că va avea nevoie de ziduri deoarece Domnul îl va apăra. Asta se referă, desigur, la Ierusalimul din timpul Domniei de o mie de ani a lui Cristos.

2:6-12 Aici captivii evrei ce au rămas [în Babilon] sunt chemați să se întoarcă la

Ierusalim **din țara de la miazănoapte**. (Deși Babilonul e situat în partea de nord-est a Ierusalimului, totuși captivii vor reveni pe traseul Semilunii Fertile, drept care vor pătrunde în Israel **dinspre... nord**.) Asta va mai cunoaște o împlinire „**după slavă**“ (v. 8), adică după ce a fost revelată și stabilită slava, respectiv după A Doua Venire a lui Cristos. Dumnezeu îi va pedepsi pe dușmanii poporului Său, datorită faptului că israeliții sunt „**lumina ochilor**“ Săi. Oamenii vor izbucni în cântece de bucurie când Cristos Se va întoarce în templul din timpul Mileniului și **națiunile** neevreiești I se vor alătura **în acea zi**. Termenul **Țara Sfântă**, desemnând Palestina, este singurul loc din întreaga Biblie în care apare.

2:13 Oricărei fături i se poruncește să **tacă înaintea Domnului**, în timp ce El Se ridică să pedepsească națiunile.

D. Marele Preot Iosua (cap. 3)

Semnificația. Preoția, reprezentând însăși națiunea, este curățită și restaurată.

3:1-3 Marele Preot Iosua, îmbrăcat cu haine murdare, înfățișează preoția ce reprezintă întregul Israel. **Satana** (adică, în ebraică, *adversarul*) îl acuză pe Israel că nu este îndrituit să-și exercite funcția preoțească. Dumnezeu îi răspunde **Satanei** că El a **smuls** națiunea ca pe **un tăciune scos din foc**, adică din captivitate.

3:4-7 Îngerul promite că națiunea va fi curățită și investită cu **haine de sărbătoare**. La cererea lui Zaharia, **un turban curat** i se așează lui Iosua pe cap, acesta primindu-și investitura, în timp ce **Îngerul Domnului** asistă. Dacă ei vor fi credincioși și vor asculta de Domnul, vor fi dregători peste **casa** lui Dumnezeu și vor fi responsabili peste curțile Sale, având drept de acces printre cei ce stau acolo.

3:8, 9 Iosua și colegii săi preoți au fost **oameni care vor sluji ca semne** (adică oameni care să provoace uimire). Unger dezvoltă ideea:

...oameni de augur profetic, oameni care în poziția lor oficială prefigurează evenimente viitoare.... Prin Cristos, Israel va fi răscumpărat

și restaurat și constituit ca națiune cu rol de mare-preot, pe care Iosua împreună cu asociații săi o prefigurează.³

În versetul 8 Cristos este numit „**Robul Meu, VLĂSTARUL**“; în versetul 9 El este prezentat sub simbolul unei **pietre** gravate (cf. Daniel 2:34, 35). Unii au sugerat că „**Vlăstarul**“ (sau „**Ramura**“) s-ar aplica la Prima Venire, pe când **piatra** la a Doua Venire. Gaebelin spune că **piatra** pe care sunt săpați **șapte ochi** trebuie să aibă și înțelesul de națiune răscumpărată, temelie împărăției, umplută cu Duhul Său, căci iată ce citim în legătură cu ea: „Voi îndepărta nelegiuirea acelei țări într-o singură zi.“ El o numește „Israelul restaurat, ca nucleu al împărăției lui Dumnezeu.“⁴

3:10 Capitolul se încheie cu binemeritata imagine ce ni se descopere în avangardă despre natura pașnică a vieții pastorale din timpul Mileniului:

„**În ziua aceea,**“ zice **Domnul oștirilor**, „**fiecare om va invita pe vecinul său sub viță și sub smochin.**“

E. Sfeșnicul de aur și cei doi măslini (cap. 4)

Semnificația. Israel, purtătorul de lumină al lui Dumnezeu, va rezidi templul prin Duhul lui Dumnezeu (simbolizat prin untdelemn).

4:1-6 A cincea vedenie descrie un **sfeșnic de aur curat**, având alături doi măslini. Se pare că **sfeșnicul** din aur avea un postament din care se înălța o tulpină. În vârful tulpinei era o cupă ce servea ca rezervor de untdelemn. Ieșind din tulpină erau **șapte tevi** cu **șapte lămpi** ce ardeau cu untdelemn. De fiecare parte a sfeșnicului de aur era câte un smochin, ce se pare că furniza untdelemn direct în cupa postamentului de aur, ce era transmis apoi prin **tevi** către cele **șapte lămpi**.

Sfeșnicul de aur ar putea fi o întrupare a lui Israel ca martor al lui Dumnezeu în lume. El își poate îndeplini funcția de lumină pentru lume numai prin untdelemn, adică prin **Duhul Sfânt**. Interpretarea imediată a vedeniei este că templul va fi rezidit nu prin energiile sau puterea omului, **ci prin Duhul** Domnului.

Dificultățile vor fi îndepărtate iar mâinile lui Zorobabel vor termina reconstrucția templului, după cum încheiaseră cu bine punerea temeliei. Unger comentează:

Principiul spiritual enunțat aici (v. 6) este minunat ilustrat de imagistica vedeniei în cadrul căreia furnizarea automată și spontană de unt-delemn pentru iluminat, total lipsită de orice intervenție umană, prefigurează mărturia Israelului în timpul Mileniului efectuată prin deplinătatea Duhului revărsat. Dar în context promisiunea are aplicație directă la Zorobabel, ce era confruntat la acea dată cu sarcina enorm de mare de a încheia lucrările de reconstrucție a templului.⁵

4:7-10 În pofida opoziției furibunde, **templul** avea să fie terminat, determinându-i pe oameni să exclame: „**Har, har...**!” în fața frumuseții ce le încânta ochii. Cei ce au disprețuit **ziua începuturilor slabe**, adică cei ce au luat în răs posibilitatea ca Dumnezeu să facă o lucrare mare, vor vedea **firul cu plumb în mâna lui Zorobabel**, adică vor vedea **ziua** în care Zorobabel va **termina** de ridicat edificiul.

Cele șapte lămpi sunt cei șapte **ochi ai Domnului**, semnificând grija cu care veghează El asupra rezidirii **întregului pământ**.

4:11-14 Când Zorobabel a întrebat în legătură cu cei **doi măslini** și cele două **ramuri de măslin**, îngerul i-a explicat că ele sunt **cei doi unși care stau înaintea Domnului întregului pământ**. În general comentatorii cred că asta se referă la Zorobabel și Iosua, ce reprezintă funcția de rege și, respectiv, preot.

Vedenia ne învață că era nevoie de forță spirituală pentru a se putea înfăptui restaurația, după cum din vedenia anterioară am învățat că era nevoie de curățire.

F. Sulul zburător (5:1-4)

Semnificația: Blestemul lui Dumnezeu rostit împotriva sperjurului și furturilor din țară.

5:1, 2 Vedenia sulului zburător este prima dintr-o serie de trei vedenii ce au de a face cu administrația și cu judecata. **Sulul** avea dimensiunea de douăzeci pe

zece coți, adică aceeași suprafață ca și pridvorul templului lui Solomon.

5:3, 4 Acesta a rostit un blestem asupra oricărui **hoț** și a oricărui **sperjur**. **Blestemul** mai prevedea ca însăși **casa** celor care au furat sau au jurat **strâmb** să fie distrusă, să fie mistuită **împreună cu grinzile și cu pietrele ei**. Poate că această vedenie se referă la judecățile abătute asupra lumii întregi înainte de întemeierea împărăției lui Cristos. Păcatele săvârșite împotriva omului (furtul) și păcatele săvârșite împotriva lui Dumnezeu (juratul strâmb) vor fi tranșate cu acel prilej. (Acestea ar mai putea reprezenta și cele două tăblii ale legii).

G. Femeia din coș (5:5-11)

Semnificația: Idolatria și religia mercantilă sunt eliminate din țară, revenind în străvechea lor bază în Babilon.

În a șaptea vedenie ni se prezintă o femeie într-un coș (ebr. *efa*). Efa era cea mai mare unitate de măsură folosită în afaceri, cam de mărimea unui coș sau banițe. Femeia este personificarea „**Răutății**.” În țară efa era acoperită cu **capacul de plumb**, însemnând că răutatea era îngrădită. Dar iată că **alte două femei** au zburat cu efa în **Șinar** (Babilon). Asta pare să întruchieze îndepărtarea religiei idolatre și mercenare din Israel și revenirea ei la bază, adică la punctul ei de origine Babilon. Această eliminare se face, desigur, în pregătirea judecării Babilonului și a întemeierii împărăției. „**Casa**” din versetul 11 înseamnă „templul păgân.”

Israel a fost curățit de idolatrie în urma captivității babiloniene, dar în viitor va îmbrățișa o formă și mai rea de idolatrie, când se i va închina lui Anticrist, ca lui Dumnezeu.

H. Cele patru care (6:1-8)

Semnificația: Patrulele lui Dumnezeu arată că dușmanii Israelului au fost înfrânți.

6:1-4 În continuare Zaharia vede patru seturi de cai și care... ieșind dintre doi munți de bronz. La primul car erau cai roșii, la al doilea cai negri, la al treilea cai albi iar la al patrulea car cai [armăsari] bălțați și murgi.

6:5-7 Îngerul tălmăcitor identifică cele patru seturi de cai și care drept **cele patru duhuri ale cerurilor**, agenții lui Dumnezeu având datoria să aducă la supunere înaintea lui Mesia întreaga lume neevreiască. **Caii negri se duc în nord**, iar **cei bălțați în sud**. Aceste două sensuri în Scripturile profetice se referă la dușmanii Israelului (de pildă, regele nordului și regele sudului). **Caii albi se duc după cei negri**, pe când cii roșii după câte se pare patrulează zone neprecizate.

6:8 Îngerul tălmăcitor scoate în evidență faptul că acei cai ce s-au dus spre țara de la nord au dat odihnă **Duhului Său**. Asta are putea însemna distrugerea armatei din nord (Babilonul), care reprezentase o permanentă sursă de amenințare la adresa Israelului. Luând întreaga vedenie în mare, se pare că ea se referă la nimicirea dușmanilor Israelului de către solii Domnului. Încă o dată, acest eveniment va precede stabilirea împărăției lui Cristos pe pământ.

III. IOSUA ÎNCORONAT CA MARE PREOT (6:9-15)

Semnificația: O imagine a lui Cristos venind ca Rege și Mare Preot, combinația ideală a bisericii și statului.

6:9-13 Acum, după ce s-au încheiat vedeniile referitoare la judecată, are loc un act încărcat de mult simbolism. Lui Zaharia i s-a poruncit să facă rost de aur și argint de la trei dintre exilații repatriați – de la Heldai, Tobia și Iedaia – și să facă o coroană de mare preț pentru Iosua⁶... marele preot, în casa lui Iosia. În mod obișnuit, o coroană este confecționată pentru un domnitor, nu pentru un mare preot. Dar acțiunea din aceste versete ne îndreaptă privirile în viitor, la venirea lui Cristos ca Rege și Preot. În versetul 12 El este numit **VLĂSTARUL** (sau „**Ramura**“ cum este în engleză, n.tr.) care va zidi templul din Mileniu, va purta onoarea regală și va sta pe tronul Său, domnind. David Baron face următoarea remarcă:

Negreșit este în ton cu Preoția Regală a lui Mesia faptul că termenul ebraic folosit aici (pentru a desemna templul) înseamnă și palat, și

lăcaș de închinăciune. Ca Rege El a intrat în palatul Său, iar ca Preot în lăcașul Său de închinăciune.⁷

„**Sfatul de pace va fi între ei amândoi**,” adică va exista o înțelegere pașnică între Rege și Preot (reuniți într-o singură Persoană).

6:14 Coroana trebuie ținută în templu, ca prilej de aducere aminte. **Helem** este totuna cu Heldai iar **Hen** este Iosua.

6:15 Restaurarea Israelului împrăștiat și împlinirea făgăduinței mesianice le sunt prezentate oamenilor ca prilej de îmbărbătare la ascultare.

IV. EVREII DE LA BETEL SE INTERESEAZĂ CU PRIVIRE LA CONTINUAREA POSTULUI (cap. 7,8)

A. Întrebarea referitoare la post (7:1-3)

Capitolele 7 și 8 formează o secțiune separată, de sine stătătoare, care se ocupă cu tema postului. O delegație de la Betel (NKJV marg.)⁸ a venit să întrebe dacă trebuie să continue postul la aniversarea căderii Ierusalimului. Ei făcuseră acest lucru de peste șaptezeci de ani.

B. Primul mesaj (7:4-7)

Semnificația. Posturile erau ideea lor, nu a lui Dumnezeu. Domnul dorește realitatea, nu doar ritualul.

Răspunsul la întrebarea de mai sus este dat în patru mesaje distincte (7:4-7; 7:8-14; 8:1-17; 8:18-23). În primul, Dumnezeu le amintește că postul în luna a cincea și a șaptea fusese instituit de ei înșiși, nu de El. Atât postul, cât și ospetele lor au fost în folosul lor, nu al lui Dumnezeu. Înainte de a fi fost distrus Ierusalimul, profeții de odinioară i-au prevenit pe oameni că Dumnezeu dorește neprihănirea și realitatea, mai degrabă decât ritualul.

C. Al doilea mesaj (7:8-14)

Semnificația: Judecata se abătuse peste oameni din pricina faptului că refuzaseră să practice dreptatea, neprihănirea și îndurarea.

În al doilea mesaj, Dumnezeu explică de ce a venit judecata peste națiune. El îi chemase pe oameni să practice **dreptatea, îndurarea și compasiunea**. Dar ei au refuzat să asculte. Observați urmările neascultării: **mânia** divină; absența răspunsurilor la rugăciuni; împrăștierea lor **printre națiuni**; pustiirea țării. Cu alte cuvinte, postul de care întrebau ei era urmarea propriei lor păcătoșenii și neascultări, cum ne atrage atenția William Kelly:

Rânduilele, indiferent ce funcție ar îndeplini, nu au luat niciodată locul neprihănirii practice, ba chiar și mai puțin al credinței, în ochii lui Dumnezeu.⁹

D. Al treilea mesaj (8:1-17)

Semnificația: Domnul Își va revărsa totuși binecuvântările peste Iuda.

8:1-5 Al treilea mesaj către delegația din Betel promite binecuvântări viitoare pentru Iuda. O mare **mânie** se va revărsa împotriva dușmanilor lui Iuda (v. 2). **Ierusalim** va fi restaurat și **numit „Cetatea Adevărului,” străzile sale fiind transformate într-un teren de joacă pentru băieți și fete și într-un centru social pentru persoane vârstnice.**

8:6-8 Dacă acest lucru i se pare minunat rămășiței atât de mică la număr, să însemne oare aceasta că și pentru *Dumnezeu* acest lucru ar fi greu de realizat? El este Cel care îi va **aduce înapoi** pe exilați și va **locui în mijlocul lor**, fiind Dumnezeul lor.

Deși aceste versete au avut o aplicație imediată la oamenii din vremea lui Zaharia, deplina lor împlinire va avea loc abia la a Doua Venire a Domnului nostru.

8:9-13 Oamenii care au auzit încurajările date de Hagai și Zaharia au fost îndemnați să nu înceteze lucrările de reconstrucție. Înainte de a fi început munca la templu, raata șomajului era ridicată în rândurile lor iar străzile pline de acte de violență. Dar acum Dumnezeu le promite **pace** și prosperitate și că vor fi o **binecuvântare** pentru Neamuri, nu un **blestem**.

8:14-17 Cu aceeași certitudine cu care Dumnezeu a promis nenorocire poporului Său în ziua neascultării sale, tot așa acum

El Își propune să-i facă bine. Având în vedere acest lucru, israeliții sunt îndemnați să trăiască în adevăr, dreptate și pace, ferindu-se de lucrurile urâte de Domnul (a gândi rău împotriva aproapelui și a iubi jurămintele false – adică necinstea).

E. Al patrulea mesaj (8:18-23)

Semnificația. Posturile Israelului se vor transforma în sărbători iar Ierusalimul va fi centrul de închinăciune al lumii întregi.

8:18 Ca încurajare pentru delegația din Betel, Domnul promite că jalnicele posturi se vor transforma în prilejuri de bucurie și veselie și de sărbători minunate. Postul din luna a zecea a comemorat cu jale asediul Ierusalimului (2 Regi 25:1); a patra lună a marcat cucerirea orașului (2 Regi 25:3); a cincea lună distrugerea sa (2 Regi 25:8-10); a șaptea lună asasinarea lui Ghedalia (2 Regi 25:25).

8:19-23 Versetele cu care se încheie capitolul înfățișează multe popoare neevreiești și multe națiuni puternice care se îndreaptă cu mic cu mare spre Ierusalim din toate colțurile lumii pentru a-L căuta pe Domnul oștirilor. În ziua aceea evreii vor fi un canal de binecuvântare pentru toată lumea. Observați folosirea frecventă a expresiei: „**Așa vorbește Domnul**“ sau „**Așa vorbește Domnul oștirilor**“ în cuprinsul acestui capitol: v. 2, 3, 4, 6, 7, 9, 14, 19, 20, 23.

V. PRIMUL ORACOL SAU PRIMA POVARĂ, SUBLINIIND PRIMA VENIRE A LUI MESIA (cap. 9-11)

Restul capitolelor conțin două oracole sau poveri. Prima, în capitolele 9–11, subliniază Prima Venire a lui Mesia, pe când a doua, în capitolele 12–14, ne îndreaptă privirile în viitor, spre glorioasa Lui arătare.

A. Națiunile neevreiești vor fi judecate (9:1-8)

9:1-7 Aici în capitolul 9 judecata lui Dumnezeu este rostită mai întâi împotriva Siriei (Hadrac, Damasc, Hamat – v. 1, 2a), Tirului și Sidonului (v. 2b-4) și Filistiei (Așchelon, Gaza, Ecron, Așdod – v. 5-7).

Tir era îngâmfat din pricina bogățiilor sale și a conformației sale de cetate-fortăreață, dar Domnul o va arunca în mare. Cetățile filistenilor vor rămâne dezolate la vederea prăbușirii Tirului, pe care o consideraseră o cetate invincibilă. La rândul lor, și filistenii vor fi curățiți de idolatrie, urmând să locuiască sub forma unui clan în Israel. Ecron va fi ca iebușii, în sensul că vor locui în mijlocul israeliților ca cetățeni loiali și pașnici.

9:8 Invadatorii străini nu vor mai amenința templul sau locuitorii. De fapt, versetele 1-8 au cunoscut o împlinire parțială când puterile neevreiești au fost cucerite de către Alexandru cel Mare (vezi referirea la Grecia în v. 13).

B. Prima venire a lui Mesia în Sion (9:9)

Poporul lui Dumnezeu este îmbărbătat în continuare de promisiunea venirii lui Mesia (**Regele**). Versetul 9 descrie Prima Sa Venire, în **har umil, călare pe un măgar**. Atât Matei, evanghelia cu cel mai pronunțat caracter ebraic dintre cele patru Evanghelii, cât și Ioan, evanghelia cu cea mai largă deschidere, citează acest verset ca pe o referire la așa-numita „intrare triumfală” a Domnului nostru în Ierusalim.

C. Dezarmarea și pacea universală de la a doua venire a lui Cristos (9:10)

Dar versetul 10 ne îndreaptă privirile spre a doua Sa venire, când El va veni cu mare putere și slavă. Armele de război vor fi abolite iar Cristos va domni „**de la o mare la cealaltă și de la Râu până la marginile pământului**” (Zaharia citează aici textul din Psalmul 72:8). Actuala Eră a Harului este ascunsă între versetele 9 și 10.

D. Întoarcerea la Ierusalim a captivilor din exil (9:11, 12)

„**Sângele legământului tău**” se referă la sângele prin care a fost pecetluit legământul. Această sintagmă ar putea să se refere la legământul legii (Ex. 24:8), legământul prin care i se garanta Israelului pământul și țara sa (Deuteronom 30:1-10), la Legământul Davidic (2 Sam. 7:4-17), sau la relația specială a lui Israel cu Iehova

(NKJV. Domnul), ca partener al legământului pe care El l-a încheiat cu poporul Său.

Captivii israeliți vor fi eliberați din groapa fără apă a țărilor străine și readuși în **cetățuie**, prin care se poate înțelege Ierusalimul, Palestina sau Însuși Dumnezeu.

E. Triumful întregului Israel asupra Greciei (9:13)

Iuda și Israel (Efraim) vor fi națiuni cuceritoare în ziua aceea, învingând **Grecia**. Profetia aceasta s-a împlinit parțial în timpul Războiului Macabeilor, 175-163 î.Cr. Dar desigur profetia se referă și la restaurarea finală a Israelului și readunarea sa din toate locurile pe unde a fost împrăștiat în lume.

F. Intervenția lui Iehova pentru a-Și ocroti poporul (9:14-17)

Un comentator necunoscut descrie foarte viu ceea ce va fi un adevărat „război sfânt”:

Nu numai că învingătorii lui Dumnezeu vor bea din plin din sângele dușmanilor lor învinși, fiind ca niște cupe pentru jertfe pline de sângele cu care trebuiau stropite marginile altarului și coarnele sale, ci triumful lor va fi sângeros, în sensul că va fi stropit cu sânge, asemenea colțurilor altarului.

Merrill Unger descrie contrastul dintre Israel și vrăjmași săi:

Într-o aparentă antiteză față de dușmanii Israelului din versetul precedent, înfățișați ca *pietre de praștie* călcați în picioare în mlaștină, Zaharia îi asemuiește pe fiii victorioși ai Sionului (rămășița salvată) cu *pietre scumpe* dintr-o coroană, care strălucesc deasupra țării Domnului. Este, evident, o prezentare simbolică a răsplății de care vor avea parte martirii credincioși și vajnicii sfinți ai Israelului care intră în împărăția lui Mesia.¹⁰

G. Oamenii sunt îndemnați să ceară ploaia de la Domnul, nu de la idoli (10:1, 2)

Oamenii sunt îndemnați să-L roage pe Domnul să dea ploaie, iar nu să se roage la

idolii lor netrebnici. Idolatria îi face pe oameni să rățăcească bezmetici, ca niște oi fără păstor.

H. Dumnezeu îi va pedepsi pe liderii lui Iuda, îl va ridica pe Mesia și va da izbândă poporului Său (10:3-5)

10:3 Mânia lui Dumnezeu se aprinde împotriva păstorilor și liderilor („păstorii de capre“ – în edițiile românești Cornilescu și Azimioară: „ștapii,“ n.tr.) pentru faptul că i-au dus pe oameni în rățăcire. Domnul va vizita turma lui Iuda, transformând-o într-un cal de război.

Mulți comentatori interpretează versetul 4 ca pe o promisiune a lui Mesia. Venind din Iuda, El avea să fie **Piatra din capul unghiului, țărșușul, arcul de război și căpetenia**. Alții cred că aici avem o imagine a Israelului restaurat. Feinberg spune că ultimul rând este o descriere a ceea ce va face Mesia, anume că îi va izgoni din țară¹¹ pe asupritorii străini (vezi KJV). În orice caz, oamenii lui Iuda vor triumfa învingători asupra vrăjmașilor lor.

I. Israel și Iuda vor fi strânse la un loc și restaurate (10:6-12)

Versetele 6-12 prezic adunarea atât a Israelului (Iosif), cât și a lui Iuda din împrăștierea lor în toată lumea. Israel (Efraim) va fi ca **un luptător viteaz**.

Domnul îi va fluiera poporului Său, adunându-i pe israeliți din țara Galaadului și din Liban... din Egipt și din Asiria pe unde i-a semănat sau împrăștiat El. Națiunile ce odinioară i-au înrobit vor fi pedepsite iar Iuda și Israel se vor mândri cu numele Domnului. „El“ din versetul 11 este **Domnul**. **Întristarea** cu care lovește El **valurile mării** ar putea însemna orice lucru care stă în calea întoarcerii poporului Său, cum a fost Marea Roșie ce părea să împiedice ieșirea sa din Egipt.

J. Dregătorii neloiali vor fi pedepsiți (11:1-3)

Capitolul 11 se ocupă cu respingerea lui Mesia și distrugerea Ierusalimului de către romani, precum și cu apariția lui Anticrist.

Primele trei versete ar putea fi o descriere la propriu a nimicirii înfăptuite în

pădurile Israelului (**Liban**), atât pe înălțimi, cât și la șes. Păstorii urlă de durere, deoarece pășunile de pe malul Iordanului au fost ruinate și acum oile lor nu mai au ce să mănânce. Unii cred că profetia se referă aici la ceea ce avea să urmeze în anul 70 d.Cr. când romanii [au distrus Ierusalimul].

K. Mesia devine adevăratul păstor al turmei (11:4-8a)

11:4-6 Domnul îi dă instrucțiuni lui Zaharia să-și asume rolul de păstor a cărui turmă este sortită măcelului. Aici Zaharia este un tip al Domnului Isus. Oile (rămășița de evrei) au fost exploatate cu cruzime de foștii **păstori** (dregătorii). Dumnezeu a hotărât să-i predea pe locuitorii răi ai țării în mâinile împăratului roman, pe care-l vor recunoaște de rege al lor (Ioan 19:15).

11:7, 8a În îndeplinirea rolului său de păstor, Zaharia a luat două toiege – harul („**Frumusețe**“ – în românește „Îndurare“, n.tr.) și unire („**Legături**“ sau „**Legământ**“ în românește). Ele reprezintă dorința lui Dumnezeu de a-și arăta harul față de poporul Său și de a uni Iuda cu Israelul. Zaharia a trebuit să-i alunge pe acești păstori falși, considerați în general a fi fost cei trei slujbași principali: regele, preotul și profetul, pentru a-și putea desfășura activitatea. (Unger sugerează că cei trei păstori ar întruchipa trei ordine sau categorii de dregători în statul evreiesc: preoții, învățătorii legii și magistrații civili. El explică sintagma **o lună** ca fiind perioada imediat premergătoare răstignirii de către liderii Israelului a Domnului nostru, când necredința lor a ajuns la culme.)¹²

L. Mesia este respins de către poporul Său (11.8b-14)

11:8b-11 Când oamenii îl resping pe păstor, el îi lasă în voia sortii lor. Zaharia frânge apoi primul toiag (Frumusețea)... în două, anulând legământul prin care Neamurile fuseseră oprite să asuprească poporul lui Dumnezeu. Numai cei săraci **din turmă** au înțeles ce făcea Dumnezeu și de ce.

11:12, 13 Când Zaharia cere să i se dea plata, ei îi dau **treizeci de arginți** – prețul

de răscumpărare al unui sclav ce a fost împuns de un bou. Plata aceasta este aruncată la **olar**, o profecție pe care Iuda avea s-o împlinească după ce L-a trădat pe Domnul.

11:14 Apoi Zaharia taie în două celălalt toiaș (Legăturile), indicând prin aceasta că frăția dintre Iuda și Israel s-a frânt, și că va exista lipsă de unitate și lupte interne între evrei.

M. Dumnezeu îi dă pe mâna păstorului idolesc (Anticrist) (11:15-17)

Feinberg scoate în evidență că Epoca Bisericii este strecurată între versetele 14 și 15.¹³

Întrucât Israel L-a respins pe *Bunul Păstor*, acum i se va da un **păstor fals**. Zaharia interpretează actoricește acest lucru luând sculele unui păstor netrebnic. Asta privește timpul viitor când Anticrist nu va avea grijă de oi, ci le va jefui și ucide. Brațul lui se va usca și ochiul său drept va fi orbit în luptă.

VI. AL DOILEA ORACOL SAU A DOUA POVĂRĂ, SUBLINIIND A DOUA VENIRE A LUI MESIA (cap. 12-14)

A. Ierusalimul va fi o sursă de necazuri pentru națiuni (12:1-3)

Aici națiunile neevreiești sunt înfățișate ca mârșăluind împotriva... Ierusalimului în acea zi din viitor. Toți cei care tulbură și pricinuiesc necazuri cetății vor primi necazuri cu vârf și îndesat. Își vor face lor înșiși rău prin încercarea de a ridica această piatră de moară foarte grea.

B. Domnul îi va nimici pe dușmanii lui Iuda (12:4)

În ziua aceea Dumnezeu îi va lovi pe invadatori, și calul, și călărețul, sădind în inima lor nebunia și panica.

C. Evreii vor recunoaște pe Dumnezeu ca sursă a tăriei lor (12:5)

Gubernatorii lui Iuda, aflați în afara Ierusalimului, vor spune în inima lor că locuitorii Ierusalimului au tărie din partea Domnului.

D. Locuitorii din teritoriile mai îndepărtate din Iuda își vor devora dușmanii și vor fi primii care se vor bucura de izbândă (12:6-9)

În ziua aceea... guvernatorii lui Iuda vor fi ca un foc mistuitor, arzând tot ce le iese în cale. Mai întâi vor avea parte de victorie locuitorii din teritoriile mai îndepărtate ale lui Iuda, pentru ca cei din Ierusalim să nu se umfle de mândrie, mai presus de cei din depărtare. Locuitorii Ierusalimului vor fi ocrotiți și întăriți, iar națiunile invadatoare dintre Neamuri vor fi nimicite.

E. Națiunea va jeli din pricina faptului că L-a respins pe Mesia (12:10-14)

Oamenii se vor tângui cu jale mare când îl vor privi pe Mesia pe care L-au străpuns. „**Atunci Mă vor privi pe Mine, pe care L-au străpuns. Dar, Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu**“ (v. 10b). Observați cuvintele „**pe Mine**“. Cel pe care L-au străpuns a fost Domnul Isus Cristos, Iehova. A plânge pe cineva ca pe singurul său fiu este cea mai profundă formă de jale la un israelit. Cât privește „**jalea din Hadad Rimon**“ (v. 11), a se consulta 2 Cronici 35:20-24. Printre cei ce vor plânge se vor afla membrii familiei regale, profetii (Natan), preoții (Levi), învățătorii (Șimei) și oamenii de rând. Unii cred că în loc de Șimei ar trebui să fie Simeon,¹⁴ care, împreună cu Levi, s-a purtat cu atâta cruzime față de locuitorii cetății Sihem (Gen. 34:25)... Observați repetarea cuvintelor **lor separat** (v. 12-14); adevărata mărturisire cere ca noi să fim singuri, numai cu Dumnezeu.

F. Se va asigura o modalitate pentru curățirea de păcat (13:1)

Primul verset din capitolul 13 este strâns legat de capitolul precedent. După ce membrii regatelor Iuda și Israel au fost aduși la poziția de pocăință pentru că L-au respins pe Mesia, va urma o măreață zi a ispășirii. Fântâna curățirii a fost deschisă la Calvar, dar Israelul, pe plan național, nu și-o va însuși decât la A Doua Venire.

G. Idolii și profetii falși vor fi alungați (13:2-6)

13:2 Țara va fi curățită de idoli iar pro-

feții falși și duhurile necurate vor fi alungate.

13:3-5 După câte se pare, aceste versete ne arată mânia care se va abate peste profeții falși în ziua restaurării Israelului. Ar putea fi vorba de un om care doar se dă profet, fără să fie în realitate, pe care proprii săi părinți îl vor amenința și-l vor înjunghia. Oamenii nu vor cuteza să se pretindă profeți, dacă nu vor fi trimiși cu adevărat de Dumnezeu, ci mai degrabă se vor declara agricultori sau practicanți ai oricărei alte ocupații reale cu care sunt asociați.

13:6 Dacă un profet fals a fost înjunghiat sau dacă are răni pe care și le-a provocat singur, ca parte din ritualurile unui cult deraiat al profeților falși, când va fi întrebât, nu va dezvălui adevărata cauză a mutilării sale. Mai degrabă, va da un răspuns evaziv, spunând cam așa: „**În casa prietenilor mei le-am primit.**“

Mulți predicatori evlavioși au spus, în predicile lor că versetul 6 ar fi o referire la Domnul Isus Cristos și la rănilile făcute de piroane în mâinile Sale când a fost răstignit pe crucea Golgotei. După câte se pare însă e greu să impunem un atare sens contextual în care se vorbește, evident, despre un profet fals.¹⁵ În râvna noastră de a apăra textele mesianice din VT de necredința criticilor raționaliști trebuie să fim cu mare băgare de seamă să nu forțăm nici o interpretare, care să scoată un verset din cadrul căruia său propriu.

Astfel, un învățător biblic conservator cum este G. Coleman Luck agreează interpretarea nemesianică a acestui verset:

Când este chestionat, omul acesta neagă că ar fi fost vreodată profet fals. Dar interogatorul său are motive să-l suspecteze, drept care continuă să-l descoase. Era un obicei bineînțeles ca profeții falși să-și facă tot felul de creștături pe trupurile lor (vezi 1 Regi 18:28; Ier. 16:6, etc.).¹⁶

Alte detalii din versetul propriu-zis arată limpede că varianta preferată este aceea că avem de a face aici cu un profet fals. În ebraică termenul care definește cuvântul *mâini* (KJV) se referă la antebraț.

Aceste răni dintre brațele tale (cum este redat textul într-o traducere mai exactă a ediției NKJV, s-ar putea referi la orice răni în partea din față sau din spate a torsului de felul celor produse în cadrul unor practici cultice (sau făcute de „prietenii” cuiva, dacă profetul fals a fost sincer). Totodată, trebuie precizat că Domnul nostru nu a fost rănit în casa *prietenilor* Săi, ci în aceea a dușmanilor Săi cei mai înverșunați.

H. Mesia va fi înjunghiat iar Israelul împrăștiat (13:7)

Versetul 7 începe o secțiune pe care toți cercetătorii Bibliei o consideră mesianică. Iehova poruncește săbiei Sale să se scoale... împotriva Domnului Isus. **Păstorul** a fost lovit la Calvar iar de atunci încoace **oile** evreiești sunt **risipite**.

I. O rămășiță a națiunii se va întoarce la Domnul (13:8, 9)

Din pricina faptului că L-au respins pe Domnul Isus, două-treimi din națiune vor **muri** în timpul Marii Strămtorări, dar o rămășiță de o treime va fi păstrată în viață. Această rămășiță va fi încercată în foc precum **argintul** și **aurul**. Ei Îl vor recunoaște pe Dumnezeu și El îi va recunoaște pe ei drept „**poporul Meu.**“

J. Neamurile se vor strânge împotriva Ierusalimului (14:1, 2)

Ziua Domnului de aici se referă la ultima asediere a **Ierusalimului** de către națiuni. Armatele invadatoare vor împărți prada luată în interiorul cetății. Jumătate din locuitori vor fi duși în captivitate, iar cealaltă va rămâne în țară.

K. Domnul Însuși va interveni (14:3-5)

Apoi Domnul Însuși va veni pe Muntele Măslinilor. Muntele se va rupe în două, jumătate spre nord și jumătate spre sud, între cele două jumătăți formându-se o vale largă. „**Astfel Domnul Dumnezeuul meu va veni și toți sfinții împreună cu Tine.**“ Unger explică:

Pentru a-și demonstra extazul, văzătorul trece de la formula indirectă de adresare la cea directă – fenomen des întâlnit în stilul ebraic însuflețit.¹⁷

L. Schimbări cosmice legate de climă și iluminat (14:6, 7)

Sensul *precis* al acestui pasaj este atât de învăluit de ceață încât multe versiuni moderne ale Bibliei (cum ar fi Moffatt, RSV, NEB, NIV) au adaptat una sau mai multe din traduceriile antice, care transmit ideea potrivit căreia „toate extremele de temperatură vor înceta.”¹⁸ Baldwin ne oferă o traducere alternativă a ultimei propoziții din versetul 6 în textul ebraic: „«cei splendizi (stelele, aștrii) se coagulează.» adică își pierd strălucirea.”¹⁹

Sensul *general* al textului este împede: schimbările prezise vor avea o arie *cosmică*.

Unger, care respinge variantele susținute de versiunile timpurii, ca fiind „evident greșite,” vede în această zi o perioadă (Ziua Domnului), iar nu un interval de douăzeci și patru de ore. El leagă pasajul acesta de cel de la Isaia 30:26:

Mai mult, lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare, ca lumina a șapte zile, în ziua în care Domnul va lega vânățiile poporului Său și va vindeca rana loviturilor lor.²⁰

M. Râul de apă vie (14:8)

Ape vii vor curge de la Ierusalim, jumătate spre Marea Moartă (marea de rășărit) și jumătate spre Marea Mediterană (marea de apus) în toate anotimpurile.

N. Cristos va domni ca Rege (14:9)

Domnul va fi Rege peste tot pământul și va fi recunoscut ca singurul Dumnezeu adevărat.

O. Schimbările de ordin geografic ce vor avea loc în țară (14:10)

Toată țara va fi transformată într-o câmpie, Ierusalimul fiind elevat mai presus de restul țării.

P. Ierusalimul va fi locuit, în siguranță (14:11)

Ierusalimul va fi locuit în siguranță și oamenii ce vor locui în el nu se vor mai

afla sub amenințarea unei invazii străine și a nimicirii totale.

Q. Plaga și panica îi vor afecta pe dușmanii neevrei (14:12-15)

Cronologic, aceste versete formează un tot unitar cu 14:3, care descrie înfrângerea de către Cristos a dușmanilor Israelului. Acești dușmani vor fi loviți cu o plagă groaznică²¹ – „**le va putezi carnea stând încă în picioare, le vor putezi ochii în orbitele lor și le va putezi limba în gură.**” Mare va fi panica lansată de Domnul! Zonele rurale din Iuda vor veni în apărarea Ierusalimului, iar prada luată va fi mare.

R. Supraviețuitorii dintre Neamuri se vor închina la Ierusalim, în caz contrar fiind pasibili de plagă (14:16-19)

Națiunile neevreiești care vor fi supraviețuit se vor înfățișa în fiecare an la Ierusalim, ca să se închine Regelui, Domnului oștirilor, și să țină Sărbătoarea Corturilor. Unger explică de ce:

Sărbătoarea Corturilor este singura dintre cele șapte sărbători evreiești care este reprezentată în această profeție ca fiind serbată în epoca împărăției. De ce? Pentru că este singura care la data aceea va mai rămâne neimplinită în mod tipic și singura care va fi în curs de împlinire de către împărăția însăși.²²

Cei ce vor refuza să vină și să se închine vor suferi de secetă. Egiptul este menționat în mod concret ca una din țările ce nu vor avea parte de nici o picătură de ploaie, dacă nu se vor supune.

S. Chiar și ustensilele și obiectele obișnuite vor fi sacre, închinat Domnului, iar negustorii nu vor mai face negoț în Casa Domnului (14:20-21)

În ziua aceea toate vor fi „SFINTE-NIE DOMNULUI.” Nu va mai fi nici o deosebire între „laic” și „sacru.” Chiar și zurgălăii cailor și vasele obișnuite din Ierusalim și din Iuda vor fi sacre! **Canaanitul** – un termen disprețuitor la

adresa unui bișnițar sau a unei persoane necurate – va fi alungat din templu, din casa Domnului oștirilor.

NOTE FINALE

¹(1:18-21) Unii consideră cifra patru doar ca simbol al „opoziției totale, după cum ea reprezintă toate punctele cardinale în vedenia a opta” (Joyce G. Baldwin, *Haggai, Zechariah, Malachi*, p. 407). Dar referirea concretă la națiuni individuale este interpretarea clasică, străveche.

²(1:18-21) G. Coleman Luck, *Zechariah*, p. 26, 27.

³(3:8, 9) Merrill F. Unger, *Zechariah*, p. 26, 27.

⁴(3:8, 9) Arno C. Gaebelein, *Studies in Zechariah*, p. 42.

⁵(4:1-6) Unger, *Zechariah*, p. 75.

⁶(6:9-13) E demn de remarcat că *Iosua* și *Ieșua* (formele din ebraică prin care este reprezentat numele „Isus”) sunt, în realitate, unul și același nume.

⁷(6:9-13) David Baron, *The New Order of Priesthood*, p. 30 nota de subsol.

⁸(7:1-3) *Betel* înseamnă în ebraică: *casa lui Dumnezeu*, dar templul este definit drept *casa Domnului (a lui Iehova)*, prin urmare, probabil că aici este vorba de localitatea *Betel*, contrar tradiției KJV/NKJV. Observați de asemenea că prepoziția *to* din versetul 2 (la, către – în românește, n.tr.) este redată cu litere cur-sive, ceea ce înseamnă că lipsește în original (după cum lipsește și prepoziția *from*). După cum remarcă Baldwin, „Modul corect de a traduce aceste verset este departe de a fi evident.” (Vezi Joyce G. Baldwin, *Haggai, Zechariah, Malachi*, p. 141-143).

⁹(7:8-14) William Kelly, *Lectures Introductory to the Study of the Minor Prophets*, p. 467.

¹⁰(9:14-17) Unger, *Zechariah*, p. 170.

¹¹(10:4, 5) Charles Lee Feinberg, *God Remembers*, p. 188.

¹²(11:7, 8a) Unger, *Zechariah*, p. 195.

¹³(11:15-17) Charles Lee Feinberg, *God Remembers*, p. 211.

¹⁴(12:10-14) În ebraică *Simeon* este

Simon. În textul antic; bazat doar pe consoane. Înainte de a fi fost adăugate vocalele, e foarte posibil ca numele acesta să se fi transcris din greșeală sub forma *Șimei*.

¹⁵(13:6) Unger, un eminent specialist în studii asupra Vechiului Testament, aplică versetul la Cristos, dar recunoaște că puțini cărturari sunt de acord cu el:

Îndrăzneala, chiar cutezanța acestei profeții mesianice și modul abrupt în care este prezentată i-au speriat pe mulți comentatori, făcându-i să se înde-părteze de adevărul ei sens, bazați pe presupunerea că ar fi inseparabil legată de versetele 2-5 și, prin urmare, că s-ar referi în continuare la profetul fals; și astfel că a introduce pe Mesia aici ar însemna să se ignore în mod flagrant contextul.

Dr. Unger continuă apoi pe parcursul a cinci coloane din comentariul său să-și apere punctul de vedere (p. 228-230).

¹⁶(13:6) G. Coleman Luck, *Zechariah*, p. 113.

¹⁷(14:3-5) Unger, *Zechariah*, p. 250.

¹⁸(14:6, 7) Baldwin, *Haggai, Zechariah*, p. 252, 253.

¹⁹(14:6, 7) *Ibid.*

²⁰(14:6, 7) Unger, *Zechariah*, p. 252, 253.

²¹(14:12-15) Mulți cititori din epoca modernă au observat cât de puțin se aseamănă condițiile descrise în acest fragment cu groaznicele rezultate ale unui atac nuclear.

²²(14:16-19) Unger, *Zechariah*, p. 265.

BIBLIOGRAFIE

Baldwin, Joyce G. *Haggai, Zechariah, Malachi: An Introduction and Commentary*. Downers Grove, Ill: Inter Varsity Press, 1972.

Feinberg, Charles Lee. *God Remembers*. New York: American Board of Missions to the Jews, Inc., 1965.

Gaebelein, Arno C. *Studies in Zechariah*. New York: Our Hope Publishers, 1904.

Laney, J. Carl. “Zechariah.” În *Every-*

- man's Bible Commentary*. Chicago: Moody Press, 1984.
- Lindsey, F. Duane. "Zechariah." În *The Bible Knowledge Commentary*. Wheaton: Victor Books, 1985.
- Luck, G. Coleman. *Zechariah*. Chicago: Moody Press, 1969.
- Mills, Montague S. "Zechariah." În *The Minor Prophets: A Survey*. Distribuit de 3E Ministries. Dallas: n. d.
- Tatford, Frederick A. *The Minor Prophets*. Vol. 3. Editie nouă (3 vol.). Minneapolis: Klock & Klock Christian Publishers, 1982.
- _____. *Prophet of the Myrtle Grove*. Eastbourne, Anglia: Prophetic Witness Publishing House, 1971.
- Unger, Merrill E. *Zechariah: Prophet of Messiah's Glory*. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1962.

